

Wianki z kwiatów stały się symbolem świętowania, ponieważ od wieków zdobiły ludzi podczas obrzędów, uczt i ważnych wydarzeń. Ich znaczenie zmieniało się zależnie od miejsca i epoki, ale świeże rośliny często łączono z radością, płodnością i odradzaniem się przyrody.

Wieńce w starożytności

W starożytnej Grecji wieńce wykonywano nie tylko z kwiatów, lecz także z liści i gałązek. Noszono je podczas uroczystości religijnych i uczt, a zwycięzców zawodów sportowych nagradzano wieńcami z określonych roślin. W Olimpii był to wieniec z gałązek oliwnych.

Również w starożytnym Rzymie wieńce miały różne znaczenia. Mogły być oznaką zaszczytu, towarzyszyć obrzędom lub służyć jako ozdoba podczas biesiad. Nie każdy taki wieniec był więc wiankiem z kwiatów, ale zwyczaj zdobienia głowy roślinami od dawna wiązał się z wyjątkową okazją.

Kwiaty w obrzędach i na weselach

W wielu europejskich zwyczajach kwiaty i zieleń pojawiały się podczas ślubów. Wianek mógł zdobić głowę panny młodej, a dobór roślin zależał od miejscowej tradycji i tego, co było dostępne. W Polsce z wiankiem panny młodej wiązały się także oczepiny, czyli obrzęd przejścia ze stanu panieńskiego w małżeński.

Znaczenie wianka nie wszędzie było jednak takie samo. Ta sama ozdoba mogła być znakiem młodości, częścią stroju albo elementem obrzędu. Warto o tym pamiętać, gdy patrzymy na dawne fotografie i opisy wesel. Wianek był jednocześnie rzeczą piękną i przedmiotem używanym w określonym momencie uroczystości.

Ślubny wianek różni się od bukietu także sposobem noszenia. Pozostaje widoczną częścią stroju przez ceremonię lub jej fragment, dzięki czemu od razu zwraca uwagę na osobę, dla której ten dzień ma szczególne znaczenie.

Wianki w noc świętojańską

W Polsce plecenie wianków kojarzy się szczególnie z obchodami przypadającymi w okolicach przesilenia letniego. W noc świętojańską, związaną ze świętem św. Jana, praktykowano między innymi puszczanie wianków na wodę. Zwyczaje różniły się między regionami i zmieniały się z czasem.

W niektórych opowieściach i praktykach wianek puszczony przez pannę służył wróżbie dotyczącej miłości lub zamążpójścia. Był wykonany z dostępnych roślin, na przykład kwiatów i ziół. Dziś plecenie wianków nadal pojawia się podczas lokalnych spotkań i festynów, choć dla wielu uczestników jest przede wszystkim wspólnym zajęciem i ozdobą.

Dlaczego wianki nosimy dziś

Współczesny wianek może być częścią stroju ślubnego, ozdobą na letnim przyjęciu albo efektem warsztatów. Nie trzeba przypisywać mu jednego znaczenia. Czasem nawiązuje do rodzinnego lub lokalnego zwyczaju, a czasem po prostu wyróżnia dzień, w którym ludzie spotykają się razem.

O jego związku ze świętowaniem decyduje też sam sposób wykonania. Kwiaty trzeba wybrać, ułożyć i połączyć w krąg, a gotową ozdobę nosi się przez krótki czas. Świeże rośliny więdną, więc wianek szczególnie dobrze pasuje do wydarzenia, które trwa jeden dzień lub wieczór.

Wspólne przygotowanie ozdób może być częścią spotkania. Uczestnicy wybierają różne kwiaty i układają je po swojemu, a potem noszą gotowe wianki. Samo plecenie daje czas na rozmowę i pozwala każdemu włączyć się w przygotowania.

Od dawnych obrzędów po letnie spotkania wianek zachował prostą rolę: pomaga zaznaczyć, że dana chwila jest dla uczestników ważna.

Dowiedz się więcej: kiedy wręczać kwiaty w biznesie